

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2024 r.
poz. 405, 834.

U S T A W A

z dnia 22 lutego 2019 r.

o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym.

2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) infrastruktura niezbędna do obsługi – obiekty, urządzenia, sieci lub instalacje służące do budowy, przebudowy, remontu, utrzymania, użytkowania, zmiany sposobu użytkowania, eksploatacji lub rozbiórki:
 - a) rurociągów, w tym gazociągów,
 - b) bezzbiornikowych pojemności wykorzystywanych jako magazyn, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 30 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1650 i 1681),
 - c) bezzbiornikowego magazynu paliw gazowych,
 - d) otworowej kopalni soli kamiennej prowadzącej eksploatację na obszarze złoża kopaliny, w tym zakładu górniczego, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 18 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633, 1688 i 2029)– w szczególności: pompownie, stacje zaworów (zasuw), stacje ochrony katodowej, ujęcia wody, obiekty sieci gazowej, sieci i przyłącza elektroenergetyczne, wodociągowe, kanalizacyjne, ciepłne, telekomunikacyjne i teleinformatyczne, infrastruktura drogowa lub kolejowa, place składowe, obiekty magazynowe, budynki produkcyjne, montownie oraz wytwórnie;

- 2) inwestor:
 - a) PERN Spółka Akcyjna z siedzibą w Płocku,
 - b) podmiot prowadzący działalność w zakresie magazynowania produktów naftowych na podstawie koncesji udzielonej zgodnie z ustawą z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266) lub magazynowania ropy naftowej – w bezzbiornikowych pojemnościach wykorzystywanych jako magazyn, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 30 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, w Górze,
 - c) jednostka zależna w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, 295 i 1598), dla której jednostką dominującą jest podmiot wymieniony w lit. b i której podmiot ten powierzył przygotowanie i realizację, w całości lub w części, strategicznej inwestycji w sektorze naftowym,
 - d) Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie,
 - e) Spółka Celowa, o której mowa w art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 892, 1113, 1688 i 1890), lub spółka, o której mowa w art. 15 ust. 1 tej ustawy, na zasadach określonych w tej ustawie;
- 3) kataster nieruchomości – kataster w rozumieniu ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1752, 1615, 1688 i 1762);
- 4) strategiczna inwestycja w sektorze naftowym – inwestycja zawarta w wykazie określonym w załączniku do ustawy;
- 5) uzbrojenie terenu – urządzenia infrastruktury technicznej, o których mowa w art. 143 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2023 r. poz. 344, z późn. zm.¹⁾), oraz ropociągi.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1113, 1463, 1506, 1688, 1762, 1906 i 2029.

Art. 2. Strategiczne inwestycje w sektorze naftowym są celami publicznymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Rozdział 2

Przygotowanie strategicznej inwestycji w sektorze naftowym

Art. 3. 1. Decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, na wniosek inwestora, wydaje właściwy miejscowo wojewoda. Wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym może odnosić się do całości lub części tej inwestycji.

2. Wojewoda wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, w odniesieniu do tej części strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, która jest zlokalizowana na obszarze danego województwa.

3. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym jest minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

4. Wojewoda niezwłocznie zawiadamia organ wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym oraz o wydaniu takiej decyzji.

Art. 4. 1. Wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zawiera:

- 1) określenie granic terenu objętego wnioskiem, przedstawionych na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub w przypadku jej braku na kopii aktualnej mapy ewidencyjnej w skali 1:5000 lub większej, w tym określenia:
 - a) linii rozgraniczających teren inwestycji,
 - b) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 26 ust. 3, 6 i 7,
 - c) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 30 ust. 1;
- 2) określenie lokalizacji sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń oraz kabli i rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego,

- za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych naniesionych na mapę morską, i ich charakterystyczne parametry techniczne;
- 3) określenie zmian w dotychczasowym sposobie zagospodarowania i uzbrojeniu terenu;
 - 4) analizę powiązania inwestycji z uzbrojeniem terenu;
 - 5) charakterystykę inwestycji, obejmującą określenie:
 - a) zapotrzebowania na wodę, energię oraz sposobu odprowadzania lub oczyszczania ścieków, a także innych potrzeb w zakresie uzbrojenia terenu, a w razie potrzeby również sposobu zagospodarowywania odpadów,
 - b) planowanego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakterystyki zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym przeznaczenia i gabarytów projektowanych obiektów budowlanych, przedstawione w formie opisowej i graficznej,
 - c) charakterystycznych parametrów technicznych inwestycji oraz danych charakteryzujących jej wpływ na środowisko;
 - 6) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.²⁾), z uwzględnieniem art. 21 – jeżeli jest ona wymagana;
 - 7) mapy z projektami podziału nieruchomości, w przypadku konieczności zatwierdzenia podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne;
 - 8) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 26 ust. 3 i 6;
 - 9) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 26 ust. 7;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1113, 1501, 1506, 1688, 1719, 1890, 1906 i 2029.

- 10) wskazanie ujawnionych ograniczonych praw rzeczowych obciążających nieruchomości wskazane zgodnie z pkt 8 i 9;
- 11) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 30 ust. 1, w tym gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy lub gruntów objętych obszarem kolejowym, jeżeli strategiczna inwestycja w sektorze naftowym wymaga przejścia przez te grunty, oraz gruntów stanowiących pas drogowy, jeżeli strategiczna inwestycja w sektorze naftowym wymaga budowy lub przebudowy zjazdów na tych gruntach; jeżeli strategiczna inwestycja w sektorze naftowym wymaga przejścia przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy lub grunty objęte obszarem kolejowym, inwestor określa sposób, miejsce i warunki umieszczenia na tych gruntach obiektów lub urządzeń; w przypadku gdy strategiczna inwestycja w sektorze naftowym wymaga budowy zjazdów, inwestor określa także lokalizację i parametry techniczne zjazdów, a gdy wymaga przebudowy zjazdów – ich parametry techniczne;
- 12) wskazanie podmiotów innych niż inwestor, na rzecz których ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości ma nastąpić zgodnie z art. 30 ust. 2, oraz zgodę tych podmiotów na takie ograniczenie na ich rzecz sposobu korzystania z nieruchomości;
- 13) wskazanie okresu, w jakim decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywoływać skutek, o którym mowa w art. 30 ust. 1, w przypadku gdy ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 30 ust. 1, ma nastąpić na czas określony;
- 14) opinie, o których mowa w ust. 3;
- 15) uzgodnienia, o których mowa w ust. 5 i 6, albo informację o nieprzedstawieniu przez właściwego zarządcę drogi krajowej albo przez właściwego zarządcę infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym stanowiska w terminie, o którym mowa w ust. 7;
- 16) uproszczone wypisy z rejestru gruntów w postaci papierowej lub postaci elektronicznej lub inne dokumenty w postaci papierowej lub pliku komputerowego sformatowanego zgodnie z obowiązującym standardem

wymiany danych ewidencyjnych – wydane z katastru nieruchomości przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, zawierające oznaczenie działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione, numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres jej właściciela lub użytkownika wieczystego.

1a. W przypadku gdy investorem jest jednostka zależna, o której mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. c, wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zawiera także listę wspólników albo akcjonariuszy tej jednostki zależnej, wykaz podmiotów sprawujących nad nią kontrolę albo współkontrolę w rozumieniu odpowiednio art. 3 ust. 1 pkt 34 i 35 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, a także oświadczenie lub inny dokument potwierdzający:

- 1) stosunek zależności między tą jednostką a podmiotem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b;
- 2) powierzenie przygotowania i realizacji w całości lub części strategicznej inwestycji w sektorze naftowym.

2. Nie można uzależniać ustalenia lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym od zobowiązania inwestora do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków.

3. Przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym inwestor występuje o opinie:

- 1) ministra właściwego do spraw zdrowia – w odniesieniu do inwestycji lokalizowanych na obszarach, którym został nadany status uzdrowiska albo status obszaru ochrony uzdrowiskowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 151, 1688 i 1692);
- 2) ministrów właściwych do spraw: aktywów państwowych, gospodarki morskiej, energii, gospodarki, gospodarki surowcami energetycznymi, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej oraz właściwego dyrektora urzędu morskiego – w odniesieniu do wznoszenia lub wykorzystywania sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach

- morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 960, 1688 i 2029);
- 3) właściwego dyrektora urzędu morskiego oraz ministrów właściwych do spraw: energii, gospodarki, gospodarki surowcami energetycznymi, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do układania i utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej; w przypadku gdy kable lub rurociągi będą przebiegały również na odcinku lądowym, inwestor występuje także o opinię właściwego wójta, burmistrza albo prezydenta miasta;
 - 4) właściwego dyrektora urzędu morskiego – w odniesieniu do obszarów pasa technicznego, pasa ochronnego, morskich portów i przystani, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;
 - 5) organu właściwego w sprawach terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych – w odniesieniu do terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;
 - 6) organów właściwych w sprawach ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz melioracji wodnych – w odniesieniu do gruntów wykorzystywanych na cele rolne i leśne, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 82) oraz zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1478, 1688, 1890, 1963 i 2029);
 - 7) właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej – w odniesieniu do wymagań dotyczących ochrony przeciwpożarowej, w szczególności zapewnienia wody do celów przeciwpożarowych i dojazdu dla pojazdów jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz wymagań dotyczących lokalizacji inwestycji w bezpiecznej odległości od zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej;
 - 8) dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe – w odniesieniu do gruntów leśnych stanowiących własność

- Skarbu Państwa, będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1356, 1688 i 1933);
- 9) właściwego organu nadzoru nad gospodarką leśną – w odniesieniu do gruntów leśnych innych niż określone w pkt 8;
 - 10) właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków – w odniesieniu do zabytków chronionych na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840 oraz z 2023 r. poz. 951, 1688 i 1904);
 - 11) właściwego zarządcy drogi – w odniesieniu do obszarów pasa drogowego, w tym w zakresie lokalizacji i parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy budowy zjazdów, parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy przebudowy zjazdów, oraz sposobu, miejsca i warunków umieszczenia w pasie drogowym obiektów lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 645, 760, 1193 i 1688), z zastrzeżeniem ust. 5;
 - 12) właściwego miejscowo zarządu województwa, zarządu powiatu oraz wójta (burmistrza, prezydenta miasta);
 - 13) Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego – w odniesieniu do obiektów budowanych w granicach powierzchni ograniczających przeszkody lub powierzchni ograniczających zabudowę lub stanowiących przeszkody lotnicze, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110);
 - 14) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej – w odniesieniu do nieruchomości, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 1796);
 - 15) dyrektora parku narodowego – w odniesieniu do obszarów położonych w granicach parku i jego otuliny, zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, 1688 i 1890);
 - 16) Ministra Obrony Narodowej albo ministra właściwego do spraw energii albo ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi – odpowiednio do właściwości organu w zakresie ustanowienia terenu

zamkniętego – w odniesieniu do inwestycji mogących oddziaływać na tereny zamknięte niezbędne dla obronności lub bezpieczeństwa państwa, ustalone na podstawie ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, oraz na ich strefy ochronne, o których mowa w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, z późn. zm.³⁾);

- 17) właściwego podmiotu wykonującego prawa właścicielskie zgodnie z art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne w stosunku do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami – w odniesieniu do sposobu, miejsca i warunków umieszczenia inwestycji na tych gruntach;
- 18) właściwego organu nadzoru górniczego – w odniesieniu do terenów górniczych w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;
- 19) ministra właściwego do spraw środowiska – w odniesieniu do złóż strategicznych w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 19a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

4. Właściwy organ wydaje opinię, o której mowa w ust. 3, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii, przy czym organ, o którym mowa w ust. 3 pkt 18, wydaje opinię w terminie 21 dni. Niewydanie opinii we wskazanych terminach traktuje się jako brak zastrzeżeń do wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym. Kopię opinii właściwy organ przekazuje wojewodzie.

5. W odniesieniu do gruntów stanowiących pas drogowy drogi krajowej, przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, inwestor występuje do właściwego zarządcy drogi krajowej o uzgodnienie lokalizacji i parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy budowy zjazdów, parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy przebudowy zjazdów, oraz sposobu, miejsca i warunków umieszczenia w pasie drogowym obiektów lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1506, 1597, 1688, 1890, 2029 i 2739.

6. W odniesieniu do gruntów objętych obszarem kolejowym, przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, inwestor występuje do właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej lub innego właściwego podmiotu zarządzającego obszarem kolejowym o uzgodnienie sposobu, miejsca i warunków umieszczenia inwestycji w obszarze kolejowym.

7. Właściwy zarządca drogi krajowej lub właściwy zarządca infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym dokonuje uzgodnienia w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia otrzymania wystąpienia inwestora o uzgodnienie. Niezajęcie stanowiska w tym terminie traktuje się jako dokonanie uzgodnienia. Kopię uzgodnienia właściwy zarządca drogi krajowej lub właściwy zarządca infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym przekazuje wojewodzie.

8. Opinie, o których mowa w ust. 3, i uzgodnienia, o których mowa w ust. 5 i 6, zastępują uzgodnienia, pozwolenia, opinie, zgody bądź stanowiska właściwych organów, wymagane odrębnymi przepisami dla lokalizacji inwestycji.

Art. 5. 1. Decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wydaje się w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1. W przypadku niewydania decyzji w terminie wskazanym w zdaniu pierwszym minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa wymierza wojewodzie, w drodze postanowienia, co do którego przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, karę w wysokości 1000 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa.

2. Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w ust. 1, stało się ostateczne. W przypadku nieuiszczenia kary, o której mowa w ust. 1, podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Do terminu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.

Art. 6. 1. Wojewoda zawiadamia o wszczęciu postępowania o ustalenie lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym:

- 1) wnioskodawcę, wysyłając zawiadomienie na adres wskazany we wniosku;
- 2) właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem, przy czym zawiadomienia wysyła się na adres określony w katastrze nieruchomości ze skutkiem doręczenia;
- 3) pozostałe strony, w drodze obwieszczenia w urzędzie wojewódzkim i urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim;
- 4) właściwe miejscowo organy w sprawach, o których mowa w ust. 3 pkt 2–4, przy czym wójt (burmistrz, prezydent miasta) niezwłocznie ogłasza o wszczęciu postępowania w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu gminy.

1a. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oraz obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zamieszcza się:

- 1) informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy;
- 2) pouczenie o obowiązkach nabywcy lub zbywcy, o których mowa w ust. 5, oraz skutkach niedopełnienia tych obowiązków, o których mowa w ust. 6.

1b. W obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zamieszcza się również oznaczenia nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym według katastru nieruchomości oraz numery ksiąg wieczystych, które zgodnie z danymi zawartymi w ich dziale pierwszym są prowadzone dla tych nieruchomości.

2. W przypadku nieuregulowanego stanu prawnego nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym lub braku w katastrze nieruchomości danych pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, do zawiadomienia właściciela lub użytkownika wieczystego o wszczęciu postępowania o ustalenie lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio.

3. Z dniem doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1:

- 1) nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, objęte wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, nie mogą być przedmiotem obrotu w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami do dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna;
- 2) w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, do dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, nie wydaje się decyzji o pozwoleniu na budowę; toczące się postępowania ulegają zawieszeniu z mocy prawa do dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym stała się ostateczna;
- 3) w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, do dnia, w którym ta decyzja stała się ostateczna, zawiesza się postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 4) w odniesieniu do obszarów morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, do dnia, w którym ta decyzja stała się ostateczna, zawiesza się postępowania o wydanie pozwolenia na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej lub wydanie pozwolenia ustalającego lokalizację i warunki utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego.

3a. Przepisów ust. 3 pkt 2–4 nie stosuje się do postępowań:

- 1) dotyczących terenów zamkniętych ustanowionych przez Ministra Obrony Narodowej lub innych postępowań prowadzonych na wniosek jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych lub na rzecz tych jednostek;
- 2) w sprawie wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, decyzji o pozwoleniu na budowę i decyzji oraz pozwoleń, o których mowa w ust. 3 pkt 4, wszczętych na wniosek inwestora;

3) dotyczących terenów zamkniętych ustanowionych przez ministra właściwego do spraw energii albo ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, na wniosek strony postępowania, po uzyskaniu zgody inwestora, organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę, w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym podejmie zawieszone postępowanie.

5. W przypadku gdy po doręczeniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, nastąpi:

- 1) zbycie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości objętej wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym,
- 2) przeniesienie wskutek innego zdarzenia prawnego własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości objętej wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym

– nabywca, a w przypadku, o którym mowa w pkt 1, nabywca i zbywca, są obowiązani do zgłoszenia właściwemu wojewodzie danych nowego właściciela lub użytkownika wieczystego.

6. Niedokonanie zgłoszenia zgodnie z ust. 5 i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania.

7. Czynność prawna dokonana z naruszeniem ust. 3 pkt 1 jest nieważna.

Art. 7. W postępowaniu o ustalenie lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym:

- 1) przepisu art. 31 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, nie stosuje się;
- 2) w przypadkach określonych w art. 97 § 1 pkt 1–3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie zawiesza się postępowania;
- 3) przepisów art. 30 § 5 i art. 34 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się; w przypadkach określonych w tych przepisach organ prowadzący

postępowanie wyznacza z urzędu przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu, jeżeli jest to konieczne dla przeprowadzenia postępowania.

Art. 8. 1. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym określa i zawiera:

- 1) określenie granic terenu objętego inwestycją, w tym określenie:
 - a) linii rozgraniczających teren inwestycji,
 - b) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 26 ust. 3, 6 i 7,
 - c) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 30 ust. 1;
- 2) warunki techniczne realizacji inwestycji;
- 3) warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska i ochrony zabytków, w tym dotyczące przeciwdziałania poważnym awariom przemysłowym;
- 4) warunki ochrony przeciwpożarowej dla inwestycji;
- 5) wymagania dotyczące ochrony interesów osób trzecich;
- 6) zatwierdzenie podziałów nieruchomości, o których mowa w art. 26 ust. 1 lub 1a;
- 7) oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 26 ust. 3 i 6;
- 8) oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 26 ust. 7;
- 9) oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 30 ust. 1, w tym gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy lub gruntów objętych obszarem kolejowym, jeżeli strategiczna inwestycja w sektorze naftowym wymaga przejścia przez te grunty, oraz gruntów stanowiących pas drogowy, jeżeli strategiczna inwestycja w sektorze naftowym wymaga budowy lub przebudowy zjazdów na tych gruntach; jeżeli strategiczna inwestycja w sektorze naftowym wymaga przejścia przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa

pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy lub grunty objęte obszarem kolejowym, decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym określa sposób, miejsce i warunki umieszczenia na tych gruntach obiektów lub urządzeń; w przypadku gdy strategiczna inwestycja w sektorze naftowym wymaga budowy zjazdów, decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym określa także lokalizację i parametry techniczne zjazdów, a gdy wymaga przebudowy zjazdów – ich parametry techniczne;

- 10) wskazanie podmiotów innych niż inwestor, na rzecz których ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości ma nastąpić zgodnie z art. 30 ust. 2;
- 11) wskazanie okresu, w jakim decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywoływać skutek, o którym mowa w art. 30 ust. 1, w przypadku gdy ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 30 ust. 1, ma nastąpić na czas określony;
- 12) termin wydania nieruchomości lub opróżnienia lokali i innych pomieszczeń;
- 13) lokalizację sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń oraz kabli i rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, określoną za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych, ich charakterystyczne parametry techniczne, szczegółowe warunki i wymagania wynikające z przepisów odrębnych, a w szczególności w zakresie, o którym mowa w art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.

2. Sporządzenie projektu decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym powierza się osobie, o której mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, albo osobie wpisanej na listę izby samorządu zawodowego architektów posiadającej uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej albo uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności architektonicznej.

Art. 9. 1. Nieuregulowany stan prawny nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym lub brak danych w katastrze nieruchomości pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania, właściciela lub

użytkownika wieczystego nieruchomości, nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania o ustalenie lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym oraz wydania i doręczenia decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym oraz zawiadomienia o jej wydaniu.

2. Przez nieuregulowany stan prawny należy rozumieć także sytuację, kiedy dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje, a spadkobiercy nie wykazali prawa do spadku.

Art. 10. 1. Wojewoda doręcza decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wnioskodawcy oraz zawiadamia pozostałe strony o jej wydaniu, w drodze obwieszczenia, w urzędzie wojewódzkim i urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację tej inwestycji, w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronach podmiotowych urzędów tych gmin oraz urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim. Właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zawiadomienie o wydaniu decyzji wysyła się na adres określony w katastrze nieruchomości. Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne.

1a. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia, w którym nastąpiło obwieszczenie w urzędzie wojewódzkim.

1b. Obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, oraz zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 zdanie drugie, zawierają również pouczenie o rozpoczęciu biegu terminu do wniesienia odwołania od decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym w terminie 14 dni od dnia, w którym zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, uważa się za dokonane.

2. W przypadku nieuregulowanego stanu prawnego nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym lub braku w katastrze nieruchomości danych pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, do zawiadomienia właściciela lub użytkownika wieczystego o decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym przepis ust. 1 zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio.

3. Zawiadomienie o wydaniu decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zawiera informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do doręczenia decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wydanej przez organ wyższego stopnia i zawiadomienia stron o jej wydaniu.

5. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do:

- 1) zawiadamiania stron o wniesieniu odwołania od decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym lub o wniesieniu zażalenia na postanowienie wydane w toku postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym;
- 2) zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie uchylecia lub zmiany decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym;
- 3) zawiadamiania stron o wznowieniu postępowania w sprawie zakończonej ostateczną decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym;
- 4) zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym;
- 5) zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym;
- 6) doręczeń decyzji wydanych w sprawach, o których mowa w pkt 1–5, oraz do zawiadamiania o ich wydaniu;
- 7) doręczeń postanowień wydanych w toku postępowań w sprawach, o których mowa w pkt 1–5, od których przysługuje zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego, oraz do zawiadamiania o ich wydaniu.

Art. 10a. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Art. 11. 1. Przepisy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie mają zastosowania w sprawach określonych w niniejszym rozdziale, z wyjątkiem art. 57 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, które stosuje się do decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym.

2. W sprawach określonych w niniejszym rozdziale nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2021 r. poz. 485 oraz z 2023 r. poz. 28 i 1688).

3. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wiąże właściwe organy przy sporządzaniu planu ogólnego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Wojewoda przekazuje niezwłocznie wydane decyzje o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym właściwemu wójtom (burmistrzom, prezydentom miasta).

4. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym jest wiążąca dla właściwych organów w zakresie wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, pozwolenia na budowę, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej oraz decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Art. 12. 1. Ostateczna decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym stanowi podstawę do dokonywania wpisów w księdze wieczystej i w katastrze nieruchomości.

2. Właściwy wojewoda składa wnioski o wpisy, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym stała się ostateczna.

3. Ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 30 ust. 1, w przypadku ustanowienia go na czas określony, wygasa z upływem okresu określonego w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 11. Wojewoda występuje z wnioskiem o wykreślenie tego ograniczenia z księgi wieczystej w terminie 30 dni od dnia jego wygaśnięcia.

Art. 13. Z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym inwestor jest uprawniony do wystąpienia w szczególności o wydanie decyzji o wygaśnięciu trwałego zarządu, o której mowa w art. 28 ust. 1,

zawarcie porozumienia, o którym mowa w art. 31 ust. 1, oraz zawarcie porozumienia, o którym mowa w art. 32 ust. 1.

Art. 14. 1. Do strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, wobec której została wydana decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, nie stosuje się przepisów odrębnych ustaw w zakresie, w jakim uzależniają one przygotowanie lub realizację tej inwestycji lub jej części od uzyskania decyzji administracyjnej lub innego rozstrzygnięcia, chyba że inwestor wystąpi o ich wydanie.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) zgody wodnoprawnej, o której mowa w art. 20 ust. 1;
- 2) decyzji, o których mowa w art. 32 ust. 5 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 3) zezwoleń, o których mowa w art. 56 ust. 1, 2, 2b i 2c ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 4) decyzji o warunkach prowadzenia działań, o której mowa w art. 118 ust. 8 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Art. 15. W przypadku gdy inwestor, przed wydaniem decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, uzyskał decyzję administracyjną lub inne rozstrzygnięcie, o których mowa w art. 14 ust. 1, do postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, w zakresie objętym uzyskaną decyzją administracyjną lub innym rozstrzygnięciem, nie stosuje się przepisów art. 4 ust. 1 pkt 14 i 15, ust. 3, 5 i 6 oraz art. 8 ust. 1.

Art. 16. Do usuwania drzew i krzewów znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym nie stosuje się ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody w zakresie obowiązku uzyskiwania zezwoleń na ich usunięcie oraz opłat z tym związanych, z wyjątkiem drzew i krzewów usuwanych z nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków.

Art. 17. Do gruntów rolnych i leśnych objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym nie stosuje się przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Art. 18. 1. Pozwolenie na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym lub pozwolenie na rozbiórkę tej inwestycji wydaje wojewoda na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682, z późn. zm.⁴⁾), zwanej dalej „Prawem budowlanym”, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wiąże wojewodę wydającego pozwolenie na budowę.

3. Pozwolenie na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym może, w zależności od żądania wniosku, obejmować całe zamierzenie budowlane położone na obszarze danego województwa lub jego część.

4. Do postępowania w sprawie pozwolenia na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym lub pozwolenia na rozbiórkę tej inwestycji przepisy art. 5, art. 6 ust. 1–2, 5 i 6, art. 7, art. 9 oraz art. 10 stosuje się odpowiednio, z tym że karę, o której mowa w art. 5 ust. 1, wymierza Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

5. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach pozwolenia na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym lub pozwolenia na rozbiórkę tej inwestycji jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

6. Ilekroć w przepisach Prawa budowlanego jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym.

7. Do strategicznych inwestycji w sektorze naftowym nie stosuje się przepisów art. 32 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz art. 35 ust. 5 pkt 3 Prawa budowlanego.

8. Zmiana oznaczenia w katastrze nieruchomości, dotycząca nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dokonana po wydaniu tej decyzji, wynikająca w szczególności z podziału nieruchomości, scalenia i podziału nieruchomości, scalenia i wymiany gruntów lub aktualizacji operatu ewidencyjnego, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.

8a. Niezgodność między oznaczeniem nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym w katastrze nieruchomości a oznaczeniem tej nieruchomości w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 553, 967, 1506, 1597, 1681, 1688, 1762, 1890, 1963 i 2029.

inwestycji w sektorze naftowym wynikająca z zatwierdzenia podziału tej nieruchomości decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym nie stanowi przeszkody do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.

9. (uchylony)

Art. 19. 1. Pozwolenie na użytkowanie strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wydaje właściwy wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego na zasadach i w trybie uregulowanym w Prawie budowlanym, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Do wydania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie strategicznej inwestycji w sektorze naftowym przepisy art. 5 stosuje się odpowiednio, z tym że karę, o której mowa w art. 5 ust. 1, wymierza Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

3. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego w sprawach dotyczących pozwolenia na użytkowanie strategicznej inwestycji w sektorze naftowym jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

4. Właściwy wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego obowiązany jest przeprowadzić obowiązkową kontrolę przed upływem 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie pozwolenia na użytkowanie strategicznej inwestycji w sektorze naftowym. O terminie obowiązkowej kontroli właściwy wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego zawiadamia inwestora w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.

Art. 20. 1. Jeżeli realizacja strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wymaga zgody wodnoprawnej, zgodę tę wydaje właściwy organ Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie. W sprawach dotyczących wydania zgody wodnoprawnej nie stosuje się przepisów art. 396 ust. 1 pkt 7, art. 407 ust. 2 pkt 3 i art. 422 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

2. Zgoda wodnoprawna w odniesieniu do strategicznych inwestycji w sektorze naftowym może być udzielona przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym.

2a. Do uzyskania zgody wodnoprawnej nie jest wymagane dysponowanie przez inwestora tytułem prawnym do korzystania z nieruchomości usytuowanych w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub planowanych do wykonania

urządzeń wodnych, lub na których wykonywane będą czynności, roboty lub urządzenia wodne.

3. Stan prawny nieruchomości, o których mowa w art. 409 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, oraz siedziby i adresy właścicieli i użytkowników wieczystych ustala się według katastru nieruchomości. Przepisy art. 6 ust. 1–2, art. 9 i art. 10 stosuje się odpowiednio.

4. Przepis art. 401 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne ma zastosowanie również w tych postępowaniach, w których liczba stron nie przekracza 10.

5. W sprawach określonych w ust. 1, w stosunku do:

- 1) wnioskodawcy, stosuje się odpowiednio przepis art. 6 ust. 1 pkt 1;
- 2) właściciela wody, stosuje się odpowiednio przepisy art. 6 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz art. 10.

Art. 20a. 1. W przypadku strategicznej inwestycji w sektorze naftowym postępowania w sprawie udzielenia koncesji na wydobywanie soli kamiennej metodą otworową lub koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, o których mowa odpowiednio w art. 21 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, są prowadzone na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Do postępowań, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 6 ust. 1–2, 5 i 6, art. 7 oraz art. 9 stosuje się odpowiednio.

3. (uchylony)

Art. 21. 1. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie zawiadamia organ wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz o wydaniu takiej decyzji.

3. Termin wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wynosi 60 dni od dnia złożenia wniosku.

4. Termin rozpatrzenia przez organ wyższego stopnia odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, wynosi 60 dni od dnia otrzymania odwołania.

5. Do terminów, o których mowa w ust. 3 i 4, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, w szczególności w ramach postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.

6. Organ właściwy do:

- 1) wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie po jej wydaniu przekazuje jej kopię ministrowi właściwemu do spraw transportu;
- 2) rozpatrzenia odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazuje kopię decyzji wydanej w wyniku rozpatrzenia tego odwołania ministrowi właściwemu do spraw transportu.

7. O każdym przypadku niewydania w terminie decyzji, o której mowa w ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia stronę postępowania, ministra właściwego do spraw środowiska i Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz:

- 1) w przypadku inwestycji, o których mowa w pkt I i III wykazu określonego w załączniku do ustawy – Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej,
- 2) w przypadku inwestycji, o których mowa w pkt II wykazu określonego w załączniku do ustawy – podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa w podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b

– podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

8. O każdym przypadku nierozpatrzenia w terminie odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia stronę postępowania i ministra właściwego do spraw środowiska oraz:

- 1) w przypadku inwestycji, o których mowa w pkt I i III wykazu określonego w załączniku do ustawy – Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej,

- 2) w przypadku inwestycji, o których mowa w pkt II wykazu określonego w załączniku do ustawy – podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa w podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b

– podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

Art. 22. 1. Jeżeli do przeprowadzenia pomiarów, badań lub innych prac niezbędnych do sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, o których mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub do przeprowadzenia prac niezbędnych do sporządzenia wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 18 ust. 1, art. 21 ust. 1 lub art. 24a ust. 1, lub dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 24b ust. 1, polegających w szczególności na wykonaniu badań archeologicznych, geologicznych, hydrogeologicznych lub określeniu geotechnicznych warunków posadowienia obiektu, konieczne jest wejście na teren cudzej nieruchomości, inwestor może wystąpić z wnioskiem do właściwego miejscowo wojewody o wydanie decyzji o zezwoleniu na wejście na teren tej nieruchomości.

2. Przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, inwestor jest obowiązany wystąpić do właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości o zgodę na wejście na teren tej nieruchomości oraz uzgodnić z nim przewidywany sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości.

3. Przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, inwestor jest obowiązany wystąpić o zgodę na wejście na teren nieruchomości oraz uzgodnić przewidywany sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości z właściwym:

- 1) zarządcą drogi – w przypadku gruntów stanowiących pas drogowy;
- 2) zarządcą infrastruktury kolejowej lub innym podmiotem zarządzającym obszarem kolejowym – w przypadku gruntów objętych obszarem kolejowym;
- 3) zarządzającym lotniskiem – w przypadku lotnisk użytku publicznego.

4. W przypadku niezyskania zgody, o której mowa w ust. 2 albo 3, w terminie 30 dni od dnia otrzymania odpowiednio przez właściciela, użytkownika wieczystego

nieruchomości, właściwego zarządcę drogi, właściwego zarządcę infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym albo właściwego zarządzającego lotniskiem użytku publicznego wystąpienia inwestora o taką zgodę, wojewoda wydaje decyzję o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1.

5. Wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) ogólną charakterystykę planowanej strategicznej inwestycji w sektorze naftowym;
- 2) określenie granic terenu objętego wnioskiem;
- 3) oznaczenie nieruchomości, na które wejście jest konieczne w celu sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, lub wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 18 ust. 1, art. 21 ust. 1 lub art. 24a ust. 1, lub dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 24b ust. 1;
- 4) wskazanie pomiarów, badań lub innych prac, które mają być przeprowadzone przez inwestora;
- 5) oświadczenie inwestora o braku zgody, o której mowa w ust. 2 albo 3.

6. Decyzja o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, określa sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości.

7. W przypadku nieuregulowanego stanu prawnego nieruchomości, o której mowa w ust. 1, lub braku w katastrze nieruchomości danych pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, o której mowa w ust. 1, przepisów ust. 2 i ust. 5 pkt 5 nie stosuje się, a wojewoda wydaje decyzję o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez inwestora.

8. Sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości uzgodnione na podstawie ust. 2 albo 3 albo określone w decyzji o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, nie mogą powodować:

- 1) zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego, kolejowego lub lotniczego;
- 2) wstrzymania ruchu kolejowego lub lotniczego;
- 3) zamknięcia dróg publicznych, chyba że istnieje możliwość zorganizowania objazdów;
- 4) zamknięcia śródlądowych dróg wodnych;
- 5) negatywnego wpływu na działanie urządzeń lotniczych.

Art. 23. 1. Do postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu, o której mowa w art. 22 ust. 1, przepisy art. 3 ust. 3 i 4, art. 5, art. 6 ust. 1–2, 5 i 6, art. 7, art. 9 oraz art. 10 stosuje się odpowiednio.

2. Decyzję o zezwoleniu, o której mowa w art. 22 ust. 1, wydaje się na czas określony, nie dłuższy niż 3 lata.

3. Do egzekucji obowiązków wynikających z decyzji o zezwoleniu, o której mowa w art. 22 ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 24. 1. Inwestor po zakończeniu pomiarów, badań lub innych prac niezbędnych do sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, o których mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub po przeprowadzeniu prac niezbędnych do sporządzenia wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 18 ust. 1, art. 21 ust. 1 lub art. 24a ust. 1, lub dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 24b ust. 1, jest obowiązany przywrócić nieruchomości do stanu poprzedniego. Jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego nie jest możliwe, właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości przysługuje odszkodowanie.

2. Decyzję w zakresie odszkodowania wydaje wojewoda. Obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża inwestora. Inwestor, na podstawie odrębnego porozumienia zawartego z wojewodą, pokrywa koszty ustalenia wysokości odszkodowań.

3. Odszkodowanie powinno odpowiadać wartości poniesionych szkód. Jeżeli skutek poniesionych szkód zmniejszy się wartość nieruchomości, w odszkodowaniu uwzględnia się kwotę odpowiadającą temu zmniejszeniu.

4. Do określenia wysokości odszkodowania przepisy art. 130, art. 134 i art. 135 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stosuje się odpowiednio.

Art. 24a. 1. Decyzja o zatwierdzeniu projektu robót geologicznych, o której mowa w art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, dla inwestycji w sektorze naftowym jest wydawana na zasadach i w trybie

określonych w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 6 ust. 1–2, 5 i 6, art. 7, art. 9 oraz art. 10 stosuje się odpowiednio.

Art. 24b. 1. Zgłoszenie dotyczące robót budowlanych, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 3 oraz art. 31 ust. 1 Prawa budowlanego, w zakresie strategicznej inwestycji w sektorze naftowym dokonywane jest organowi administracji architektoniczno-budowlanej na zasadach i trybie określonych w Prawie budowlanym, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. W sprawach zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, właściwym organem administracji architektoniczno-budowlanej jest wojewoda.

3. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

Art. 25. Do wydania warunków przyłączenia do sieci, o których mowa w art. 7 ust. 3a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, nie jest wymagane posiadanie przez inwestora tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości, do których paliwa gazowe lub energia mają być dostarczane. Przepisu art. 7 ust. 8d ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne nie stosuje się.

Art. 25a. 1. W przypadku strategicznej inwestycji w sektorze naftowym uprawnienie, o którym mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, wygasa z upływem 5 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną złoża kopaliny. Przepisy art. 15 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku strategicznej inwestycji w sektorze naftowym uprawnienie, o którym mowa w art. 99 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, wygasa z upływem 5 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną złoża kopaliny. Przepis art. 99 ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze stosuje się odpowiednio.

Art. 25b. W przypadku strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, jeżeli inwestor nie uzyska koncesji na:

1) wydobywanie soli kamiennej ze złoża metodą otworową,

- 2) podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji
– umowa o ustanowieniu użytkowania górniczego wygasa w terminie 2 lat od dnia zawarcia.

Rozdział 3

Nabywanie tytułu prawnego do nieruchomości i realizacja strategicznej inwestycji w sektorze naftowym

Art. 26. 1. Decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zatwierdza się podział nieruchomości. Mapy z projektami podziału nieruchomości stanowią integralną część decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym.

1a. W zakresie wskazanym przez inwestora we wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zatwierdza się podziały nieruchomości znajdujących się w liniach rozgraniczających teren strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, wobec których decyzja ta nie wywołuje skutków, o których mowa w ust. 3, 6 lub 7.

1b. Podziały nieruchomości, o których mowa w ust. 1 i 1a, nie mogą dotyczyć:

- 1) gruntów stanowiących pas drogowy;
- 2) nieruchomości zajętych pod lotniska użytku publicznego;
- 3) nieruchomości określonych w wykazie nieruchomości, o którym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 9 i 10 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym;
- 4) nieruchomości oznaczonych w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2023 r. poz. 979 i 2029).

2. Linie rozgraniczające teren inwestycji ustalone decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym stanowią linie podziału nieruchomości w zakresie, w jakim inwestor wystąpił o zatwierdzenie podziału nieruchomości, przedstawiając mapy, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 7.

3. Nieruchomości znajdujące się w liniach rozgraniczających teren inwestycji w zakresie oznaczonym w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji

w sektorze naftowym zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 7 stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym stała się ostateczna, za odszkodowaniem.

4. Jeżeli nieruchomości, o których mowa w ust. 3 lub 7, lub prawa użytkowania wieczystego tych nieruchomości są obciążone ograniczonymi prawami rzeczowymi, z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym stała się ostateczna, prawa te wygasają za odszkodowaniem.

5. W przypadku gdy nieruchomość podlegająca podziałowi zgodnie z ust. 1 i 1a jest obciążona hipoteką, hipoteka wygasa wyłącznie w stosunku do części nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym.

6. Inwestor nabywa z mocy prawa z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym stała się ostateczna, prawo użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowych, określonych w ust. 3, oraz prawo własności budynków, innych urządzeń trwale z gruntem związanych i lokali znajdujących się na tych nieruchomościach.

7. Inwestor nabywa z mocy prawa z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym stała się ostateczna, prawo użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowych należących w chwili złożenia wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym do Skarbu Państwa, znajdujących się w liniach rozgraniczających teren inwestycji w zakresie oznaczonym w tej decyzji zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 8, oraz prawo własności budynków, innych urządzeń trwale z gruntem związanych i lokali znajdujących się na tych nieruchomościach.

8. Nabycie prawa użytkowania wieczystego, prawa własności budynków, innych urządzeń trwale z gruntem związanych i lokali stwierdza wojewoda w drodze decyzji.

8a. Nieruchomości, o których mowa w ust. 6, do czasu rozbiórki strategicznej inwestycji w sektorze naftowym są zwolnione od opłat z tytułu użytkowania wieczystego. Od inwestora nie pobiera się pierwszej opłaty i opłat rocznych z tytułu nabycia prawa użytkowania wieczystego tych nieruchomości, a nabycie prawa własności budynków, innych urządzeń trwale z gruntem związanych i lokali znajdujących się na tych nieruchomościach następuje nieodpłatnie.

9. Opłaty z tytułu ustanowienia użytkowania wieczystego nieruchomości, o których mowa w ust. 7, są naliczane i nakładane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

10. W decyzji, o której mowa w ust. 8, ustala się:

- 1) warunki użytkowania wieczystego, z zachowaniem zasad określonych w art. 62 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami i w art. 236 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2023 r. poz. 1610, 1615, 1890 i 1933);
- 2) kwotę należną za nabycie prawa własności budynków, innych urządzeń trwale z gruntem związanych i lokali znajdujących się na nieruchomościach, o ile nabycie następuje odpłatnie.

11. W stosunku do nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym nie stosuje się przepisów art. 4 i art. 4a ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich oraz art. 109 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

12. Jeżeli przeznaczona na strategiczną inwestycję w sektorze naftowym nieruchomość gruntowa stanowiąca własność Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego została oddana w użytkowanie wieczyste, w zakresie wskazanym w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, użytkowanie to wygasa za odszkodowaniem, z dniem, w którym decyzja o ustaleniu strategicznej inwestycji w sektorze naftowym stała się ostateczna.

13. Do ustalenia wysokości i wypłacenia odszkodowania w przypadkach, o których mowa w ust. 3, 4 i 12, stosuje się odpowiednio przepisy o gospodarce nieruchomościami, z zastrzeżeniem art. 29 i art. 30.

14. Z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym inwestor uzyskuje prawo do dysponowania nieruchomościami, o których mowa w ust. 3 i 7 oraz w art. 30 ust. 1, na cele budowlane niezbędne do realizacji i eksploatacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym.

Art. 27. Do egzekucji obowiązków wynikających z decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 28. 1. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym stanowi podstawę do wydania przez wojewodę decyzji o wygaśnięciu trwałego zarządu ustanowionego na nieruchomościach oznaczonych w treści decyzji zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 7 i 8, przeznaczonych na strategiczną inwestycję w sektorze naftowym, lub zarządu w odniesieniu do gruntów w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, z wyłączeniem nieruchomości położonych na terenie parków narodowych.

2. Jeżeli przeznaczona na strategiczną inwestycję w sektorze naftowym nieruchomość oznaczona w treści decyzji zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 7 i 8 została uprzednio wydzierżawiona, wynajęta lub użyczona, decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym stanowi podstawę do wypowiedzenia przez inwestora umowy dzierżawy, najmu lub użyczenia ze skutkiem natychmiastowym. Za straty poniesione na skutek rozwiązania umowy przysługuje odszkodowanie od inwestora.

Art. 29. 1. Za nieruchomości, użytkowanie wieczyste oraz ograniczone prawa rzeczowe do nieruchomości, o których mowa w art. 26 ust. 3, 4 i 12, przysługuje odszkodowanie w wysokości uzgodnionej między wojewodą a dotychczasowym właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub osobą, której przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości. Uzgodnienia dokonuje się w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

2. Jeżeli w terminie 2 miesięcy od dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym stała się ostateczna, nie dojdzie do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, wysokość odszkodowania ustala wojewoda w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania.

3. Wysokość odszkodowania, o którym mowa w ust. 1 i 2, ustala się na podstawie operatu szacunkowego sporządzonego przez rzeczoznawcę majątkowego, według stanu nieruchomości w dniu wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym przez organ pierwszej instancji oraz według jej wartości w dniu uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, albo w dniu wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Odszkodowanie podlega waloryzacji na dzień wypłaty, według zasad obowiązujących w przypadku zwrotu wywłaszczonych nieruchomości.

4. W przypadku, o którym mowa w art. 26 ust. 4, wysokość odszkodowania przysługującego dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu zmniejsza się o kwotę równą wartości odszkodowania ustalonego z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych.

5. Suma wysokości odszkodowania przysługującego dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu, z wyłączeniem kwot, o których mowa w ust. 8 i 9, i wysokości odszkodowania z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych ustanowionych na tej nieruchomości lub na prawie użytkowania wieczystego nie może przekroczyć wartości nieruchomości lub wartości prawa użytkowania wieczystego. Roszczenia osób uprawnionych z tytułu ograniczonych praw rzeczowych zaspokaja się według pierwszeństwa tych praw, ustalonego zgodnie z odrębnymi przepisami.

6. Jeżeli na nieruchomościach, o których mowa w art. 26 ust. 3 lub 7, lub na prawie użytkowania wieczystego tych nieruchomości jest ustanowiona hipoteka, wysokość odszkodowania z tytułu wygaśnięcia hipoteki ustala się w wysokości świadczenia głównego wierzytelności zabezpieczonej hipoteką, w zakresie, w jakim wierzytelność ta nie wygasła, wraz z odsetkami zabezpieczonymi tą hipoteką obliczonymi na dzień spłaty wierzyciela hipotecznego. Odszkodowanie to podlega zaliczeniu na spłatę świadczenia głównego wierzytelności zabezpieczonej hipoteką wraz z odsetkami.

7. Odszkodowania z tytułu wygaśnięcia ograniczonych praw rzeczowych w wysokości ustalonej zgodnie z ust. 3 wypłaca się osobom, którym te prawa przysługiwały.

8. Jeżeli dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wyda tę nieruchomość lub wyda nieruchomość i opróżni lokal oraz inne pomieszczenia niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 28 dni od dnia otrzymania od inwestora wezwania do wydania nieruchomości, to wysokość odszkodowania powiększa się o kwotę równą 5 % wartości nieruchomości lub wartości prawa użytkowania wieczystego, określonej w operacie, o którym mowa w ust. 3.

9. W przypadku gdy decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym dotyczy nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym

albo budynkiem, w którym został wyodrębniony lokal mieszkalny, wysokość odszkodowania przysługującego dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu tej nieruchomości, zamieszkałemu w tym budynku albo lokalu, powiększa się o kwotę 10 000 zł w odniesieniu do tej nieruchomości.

10. Odszkodowania za nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym podlegają przekazaniu do depozytu sądowego na okres 6 lat.

11. Jeżeli na nieruchomościach, o których mowa w art. 26 ust. 3, są zlokalizowane obiekty infrastruktury służące wykonywaniu przez jednostki samorządu terytorialnego zadań własnych, zrealizowane lub realizowane przy wykorzystaniu środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub innych źródeł zagranicznych, odszkodowanie powiększa się o kwotę podlegających zwrotowi środków pochodzących z dofinansowania wraz z odsetkami należnymi zgodnie z przepisami regulującymi zasady zwrotu dofinansowania. Odszkodowanie w części przenoszącej odszkodowanie należne na zasadach wynikających z ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami przyznaje się pod warunkiem rozwiązującym dokonania przez jednostkę samorządu terytorialnego, w trybie i terminie wynikającym z właściwych przepisów, zwrotu dofinansowania wraz z należnymi odsetkami.

12. Obowiązek zapłaty odszkodowań obciąża inwestora. Inwestor, na podstawie odrębnego porozumienia zawartego z wojewodą, pokrywa koszty ustalenia wysokości odszkodowań. Przepisu art. 132 ust. 8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami nie stosuje się.

Art. 30. 1. W odniesieniu do nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, oznaczonych zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 9, w celu zapewnienia prawa do wejścia na teren nieruchomości dla prowadzenia na nich budowy strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, a także prac związanych z rozbiórką, przebudową, zmianą sposobu użytkowania, utrzymaniem, eksploatacją, użytkowaniem, remontami oraz usuwaniem awarii, wojewoda w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ograniczy, za odszkodowaniem, sposób korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia w szczególności na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także

innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do założenia, przeprowadzenia oraz korzystania z tych przewodów i urządzeń. Przepisy art. 124 ust. 4–7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stosuje się odpowiednio, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Na wniosek inwestora ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na rzecz innego niż inwestor podmiotu, w szczególności przedsiębiorstwa energetycznego, przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego lub przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

3. Na wniosek inwestora ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na czas określony.

4. Decyzje w zakresie odszkodowań wydaje wojewoda. Obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża inwestora. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża podmiot, na rzecz którego następuje ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Inwestor albo podmiot, na rzecz którego następuje ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, na podstawie odrębnego porozumienia zawartego z wojewodą, pokrywają koszty ustalenia wysokości odszkodowań.

5. Przepis ust. 1 stosuje się z uwzględnieniem warunków wejścia na teren określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, o ile jest ona wymagana.

Art. 31. 1. Ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 30 ust. 1, w stosunku do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy lub gruntów objętych obszarem kolejowym, w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, uprawnia inwestora do wystąpienia, odpowiednio do właściwego podmiotu wykonującego prawa właścicielskie zgodnie z art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, właściwego zarządcy drogi, właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej lub innego właściwego podmiotu zarządzającego obszarem kolejowym, o zawarcie porozumienia określającego warunki wykonywania przysługującego inwestorowi prawa, o którym mowa w art. 30 ust. 1.

2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, nie może przewidywać opłat za wykonywanie przysługującego inwestorowi prawa, o którym mowa w art. 30 ust. 1.

3. W przypadku niezawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 1, w terminie 21 dni od dnia otrzymania przez odpowiednio właściwy podmiot, o którym mowa w art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, właściwego zarządcę drogi, właściwego zarządcę infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, inwestor jest uprawniony do złożenia wniosku do wojewody o wydanie decyzji określającej warunki wykonywania przysługującego inwestorowi prawa, o którym mowa w art. 30 ust. 1.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, nie może przewidywać opłat za wykonywanie przysługującego inwestorowi prawa, o którym mowa w art. 30 ust. 1.

5. Warunki zawarte w porozumieniu, o którym mowa w ust. 1, albo określone w decyzji, o której mowa w ust. 3, nie mogą powodować:

- 1) zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego, kolejowego lub lotniczego;
- 2) wstrzymania ruchu kolejowego lub lotniczego;
- 3) zamknięcia dróg publicznych, chyba że istnieje możliwość zorganizowania objazdów;
- 4) zamknięcia śródlądowych dróg wodnych;
- 5) negatywnego wpływu na działanie urządzeń lotniczych.

6. Stronami postępowania o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, są wyłącznie inwestor oraz odpowiednio właściwy podmiot, o którym mowa w art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, właściwy zarządca drogi, właściwy zarządca infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym.

7. Do postępowania w sprawie decyzji, o której mowa w ust. 3, przepisy art. 3 ust. 4 i art. 5 stosuje się odpowiednio.

8. W przypadku zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 1, albo uzyskania decyzji, o której mowa w ust. 3, w stosunku do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, przepisu art. 261 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne nie stosuje się.

Art. 32. 1. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe zarządzające, na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, nieruchomościami objętymi

decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym jest obowiązane do dokonania wycinki drzew i krzewów oraz ich uprzętnięcia w terminie oraz na warunkach ustalonych w odrębnym porozumieniu między Państwowym Gospodarstwem Leśnym Lasy Państwowe a inwestorem.

2. Jeżeli w terminie 30 dni od dnia otrzymania przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe wystąpienia o zawarcie porozumienia, o którym mowa w ust. 1, nie dojdzie do jego zawarcia, termin oraz warunki wycinki drzew lub krzewów oraz ich uprzętnięcia ustala wojewoda w drodze decyzji. Organem wyższego stopnia w sprawie, o której mowa w zdaniu pierwszym, jest minister właściwy do spraw środowiska.

3. Drewno pozyskane z wycinki drzew i krzewów, o której mowa w ust. 1, staje się, nieodpłatnie, własnością Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe.

4. Koszty wycinki drzew i krzewów oraz ich uprzętnięcia ponosi inwestor.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, innych niż zarządzane przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach.

Art. 33. Organem wyższego stopnia w sprawach określonych w niniejszym rozdziale jest minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, z wyjątkiem art. 32 ust. 2.

Art. 34. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, przy czym ilekroć w przepisach tej ustawy mowa jest o decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym.

Rozdział 4

Postępowanie administracyjne dla realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym

Art. 35. 1. Decyzje administracyjne, o których mowa w niniejszej ustawie, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

2. Odwołanie od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, wnosi się w terminie 7 dni od dnia ich doręczenia stronie albo w terminie

14 dni od dnia, w którym zawiadomienie o ich wydaniu w drodze obwieszczenia uważa się za dokonane.

3. Odwołanie od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, powinno zawierać zarzuty odnoszące się do decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie.

4. Odwołanie od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, rozpatruje się w terminie 14 dni, z wyjątkiem decyzji, o których mowa w art. 3 ust. 1 i art. 18 ust. 1, od których odwołanie rozpatruje się w terminie 60 dni.

4a. Do odwołania od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, przepisu art. 135 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się, z wyjątkiem odwołania od decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 1, w przypadku gdy odwołanie zawiera wskazanie niezgodności tej decyzji z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nieuwzględnienia postanowień decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

5. Do terminów, o których mowa w ust. 4, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.

6. W postępowaniu przed organem wyższego stopnia oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji, o których mowa w niniejszej ustawie, w całości ani stwierdzić ich nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca części strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, nieruchomości lub działki.

7. W postępowaniu administracyjnym w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, nie stosuje się przepisów art. 159 Kodeksu postępowania administracyjnego.

8. O każdym przypadku niewydania w terminie decyzji, o których mowa:

- 1) w art. 3 ust. 1, art. 18 ust. 1 i art. 19 ust. 1, a także nierozpatrzenia w terminie odwołania od decyzji, o których mowa w art. 18 ust. 1 i art. 19 ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia strony postępowania i ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa oraz:

- a) w przypadku inwestycji, o których mowa w pkt I i III wykazu określonego w załączniku do ustawy – Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej,
 - b) w przypadku inwestycji, o których mowa w pkt II wykazu określonego w załączniku do ustawy – podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa w podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b,
- 2) w art. 18 ust. 1 i art. 19 ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadania Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego
- podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

9. O każdym przypadku nierozpatrzenia w terminie odwołania od decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 1, minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa zawiadamia strony postępowania oraz:

- 1) w przypadku inwestycji, o których mowa w pkt I i III wykazu określonego w załączniku do ustawy – Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej,
 - 2) w przypadku inwestycji, o których mowa w pkt II wykazu określonego w załączniku do ustawy – podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa w podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b
- podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

10. O każdym przypadku niewydania w terminie decyzji, o której mowa w art. 24a ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia strony postępowania, organ wyższego stopnia oraz:

- 1) w przypadku inwestycji, o których mowa w pkt I i III wykazu określonego w załączniku do ustawy – Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej,
 - 2) w przypadku inwestycji, o których mowa w pkt II wykazu określonego w załączniku do ustawy – podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa w podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b
- podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

11. O każdym przypadku nierozpatrzenia w terminie odwołania od decyzji, o której mowa w art. 24a ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia strony postępowania oraz:

- 1) w przypadku inwestycji, o których mowa w pkt I i III wykazu określonego w załączniku do ustawy – Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej,
- 2) w przypadku inwestycji, o których mowa w pkt II wykazu określonego w załączniku do ustawy – podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa w podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b

– podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

12. Przepisu ust. 10 w zakresie, w jakim przewiduje obowiązek zawiadamiania organu wyższego stopnia, nie stosuje się, jeżeli organem pierwszej instancji jest minister.

Art. 36. 1. Do skarg na decyzje administracyjne, o których mowa w niniejszej ustawie, stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, 1705 i 1860), z wyłączeniem art. 61 § 3 tej ustawy oraz z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy, z tym że:

- 1) przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia otrzymania skargi;
- 2) skargę rozpatruje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania akt wraz z odpowiedzią na skargę.

1a. Do skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, wniesionych na podstawie art. 86g ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się przepis art. 86g ust. 8 tej ustawy.

1b. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, w ramach których wydano postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

2. Termin rozpatrzenia skargi kasacyjnej wynikającej z realizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wynosi 2 miesiące od jej wniesienia.

Art. 37. 1. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę. Przepis art. 158 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

1a. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę. Przepis art. 158 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym sąd administracyjny po upływie 30 dni od dnia rozpoczęcia budowy może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wyszczególnionych w art. 145 lub art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego.

2a. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia budowy może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wyszczególnionych w art. 145 lub art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego.

2b. Przepisów ust. 1a i 2a nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym z:

- 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub
- 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

3. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym albo stwierdzenia, że decyzja ta została wydana z naruszeniem prawa, naprawienie szkody powstałej w wykonaniu tej decyzji

może nastąpić wyłącznie przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej na rzecz poszkodowanego.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym.

Art. 38. 1. Do zmiany decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem że zgodę wyraża wyłącznie strona, która złożyła wniosek o wydanie tej decyzji.

2. Wniosek o zmianę decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 1, w zakresie objęcia nieruchomości znajdujących się na terenie objętym strategiczną inwestycją w sektorze naftowym skutkami, o których mowa w art. 26 ust. 3, 6 i 7 lub art. 30 ust. 1, zawiera dane określone w art. 4 ust. 1 pkt 7–14. Przepisów art. 4 ust. 3 pkt 1–10 i 12–16 nie stosuje się.

3. Stronami postępowania o zmianę decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 1, w zakresie, o którym mowa w ust. 2, są wyłącznie inwestor, właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości objętej wnioskiem oraz właściwy zarządca drogi, właściwy zarządca infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym.

Art. 39. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do decyzji, o której mowa w art. 21 ust. 1, decyzji, o której mowa w art. 29 ust. 2, oraz decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4.

Art. 40. Wojewoda jest organem egzekucyjnym prowadzącym egzekucję obowiązków o charakterze niepieniężnym wynikających z decyzji, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 18 ust. 1, art. 22 ust. 1, art. 31 ust. 3 i art. 32 ust. 2.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i przepis końcowy

Art. 41–46. (pominięte)

Art. 47. 1. W przypadku gdy lokalizacja strategicznej inwestycji w sektorze naftowym przewidziana jest w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, inwestor w każdym czasie może wystąpić o wydanie:

- 1) pozwolenia na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym w trybie niniejszej ustawy;
- 2) decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym w trybie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem że w takim przypadku do wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 4 ust. 3 pkt 1, 4, 5, 7, 10 i 12;
- 3) decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym w trybie niniejszej ustawy, w zakresie skutków, o których mowa w art. 26 lub art. 30 ust. 1, z zastrzeżeniem że w takim przypadku:
 - a) wniosek, o którym mowa w art. 4 ust. 1, zawiera dane określone w art. 4 ust. 1 pkt 7–13 i 15,
 - b) do wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 4 ust. 3 pkt 1–10 oraz 12–16– z uwzględnieniem ust. 2.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, jeżeli wobec gruntów stanowiących pas drogowy objętych wnioskiem, o którym mowa w art. 4 ust. 1, została inwestorowi wydana decyzja o lokalizacji lub przebudowie zjazdu lub decyzja o lokalizacji w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, przepisów art. 4 ust. 3 pkt 11 i ust. 5 nie stosuje się w zakresie objętym tą decyzją. Decyzję tę dołącza się do wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1. Do wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1, nie dołącza się uzgodnienia, o którym mowa w art. 4 ust. 5.

3. Z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wydana na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, stała się ostateczna, wydane inwestorowi decyzje o lokalizacji lub przebudowie zjazdu, decyzje o lokalizacji w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, o których mowa w ust. 2, wygasają w zakresie, w jakim decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wydana na podstawie tego wniosku obejmuje skutek, o którym mowa w art. 30 ust. 1, wobec gruntów stanowiących pas drogowy.

Art. 48. Do postępowań w sprawach dotyczących strategicznej inwestycji w sektorze naftowym oraz inwestycji w zakresie terminalu i inwestycji

towarzyszących, o których mowa odpowiednio w art. 2 ust. 2 i art. 38 ustawy zmienianej w art. 43⁵⁾, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 49. Do postępowań w sprawie wyrażenia zgody przez ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi na wydanie pozwolenia na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego – w przypadku budowy gazociągu przesyłowego, gazociągu o zasięgu krajowym lub jeżeli budowa ta wynika z umów międzynarodowych, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 41⁶⁾, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 50. 1. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanych dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy niniejszej ustawy i ustawy zmienianej w art. 42⁷⁾, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że termin na wydanie takiej decyzji wynosi 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do postępowań w sprawie odwołania od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy niniejszej ustawy i ustawy zmienianej w art. 42⁷⁾, z tym że termin na rozpatrzenie przez organ wyższego stopnia odwołania wynosi 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Umarza się wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, jeżeli zmiana decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym lub decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 1, nie powoduje zmian, o których mowa w art. 72 ust. 2 pkt 1c ustawy zmienianej w art. 42⁷⁾.

⁵⁾ Artykuł 43 zawiera zmiany do ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu.

⁶⁾ Artykuł 41 zawiera zmiany do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

⁷⁾ Artykuł 42 zawiera zmiany do ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Art. 51. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wypłatę odszkodowań z tytułu przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, o których mowa w pkt I załącznika do ustawy, wynikających z wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi:

- 1) w 2019 r. – 400 000 zł;
- 2) w 2020 r. – 100 000 zł;
- 3) w 2021 r. – 2 000 000 zł;
- 4) w 2022 r. – 1 000 000 zł;
- 5) w 2023 r. – 0 zł;
- 6) w 2024 r. – 0 zł;
- 7) w 2025 r. – 0 zł;
- 8) w 2026 r. – 0 zł;
- 9) w 2027 r. – 0 zł;
- 10) w 2028 r. – 0 zł.

2. Pełnomocnik Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65 % limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach zgodna jest z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 52. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁸⁾.

⁸⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 3 kwietnia 2019 r.

Załącznik do ustawy z dnia 22 lutego 2019 r.
(Dz. U. z 2024 r. poz. 405)

WYKAZ STRATEGICZNYCH INWESTYCJI W SEKTORZE NAFTOWYM

I. Wykaz strategicznych inwestycji w sektorze naftowym realizowanych przez inwestora, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy

1. Budowa rurociągu ropy naftowej Gdańsk – Płock wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi.
2. Budowa rurociągów ropy naftowej lub produktów naftowych w celu zmiany przebiegu trasy istniejących rurociągów ropy naftowej lub produktów naftowych, do których inwestor, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. a, posiada tytuł własności lub inny tytuł prawny uprawniający do realizacji tych inwestycji, albo ich odbudowa, rozbudowa, przebudowa, remont, rozbiórka lub zmiana sposobu użytkowania wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi.
3. Budowa rurociągu produktów naftowych Boronów – Trzebinia wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi.
4. Budowa rurociągu produktów naftowych Podziemny Magazyn Ropy i Paliw Góra – Wielowieś wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi.
5. Budowa rurociągu gazu płynnego (LPG) Port Gdynia – Dębogórze – Kosakowo wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi.

II. Wykaz strategicznych inwestycji w sektorze naftowym realizowanych przez inwestora, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b lub c ustawy

Inwestycje mające na celu dostosowanie Podziemnego Magazynu Ropy i Paliw Góra w Górze (gmina Inowrocław) do wymagań dostępności fizycznej zgromadzonych w tym magazynie zapasów interwencyjnych, określonej w art. 3 ust. 12 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, obejmujące:

- 1) rozbudowę lub przebudowę bezzbiornikowych pojemności przeznaczonych do magazynowania ropy naftowej lub produktów naftowych wykorzystywanych jako magazyn, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 30 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, w Górze wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi, w tym:
 - a) budowę rurociągu solanki Janikowo – Góra,
 - b) budowę rurociągu solanki Mątwy – Janikowo,
 - c) budowę rurociągu solanki Przyjma – Janikowo,
 - d) rozbudowę lub przebudowę rurociągu wody technologicznej Wójcin Przyjma,
 - e) wykonanie otworów eksploatacyjnych w Kopalni Soli Góra i Kopalni Soli Mogilno,
 - f) rozbudowę lub przebudowę naziemnej infrastruktury technicznej,
 - g) budowę rurociągu produktów naftowych Góra – Wielowieś,
 - h) rozbudowę lub przebudowę rurociągu ropy naftowej Góra – Żółwieniec;
- 2) budowę otworowej kopalni soli kamiennej na obszarze złoża soli kamiennej Lubień Kujawski wraz z infrastrukturą niezbędną do jej obsługi, w tym:
 - a) budowę zakładu górniczego wraz z wykonaniem otworów eksploatacyjnych oraz wykonaniem naziemnej infrastruktury technicznej,
 - b) budowę rurociągów wody technologicznej oraz rurociągów solanki na potrzeby działania kopalni oraz magazynu ropy naftowej i paliw w Górze, w szczególności rurociągu wody technologicznej Włocławek – Lubień Kujawski oraz rurociągu solanki Góra – Lubień Kujawski;
- 3) budowę rurociągów ropy naftowej, produktów naftowych, solanki lub wody technologicznej w celu zmiany trasy istniejących rurociągów ropy naftowej, produktów naftowych, solanki lub wody technologicznej, do których inwestor, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b lub c, posiada tytuł własności lub inny tytuł prawny uprawniający do realizacji tych inwestycji, albo ich odbudowę, rozbudowę, przebudowę, remont, rozbiórkę lub zmianę sposobu użytkowania wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi.

III. Wykaz strategicznych inwestycji w sektorze naftowym realizowanych przez inwestora, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. d ustawy

1. Budowa otworowej kopalni soli kamiennej na obszarze złoża soli kamiennej Damasławek wraz z infrastrukturą niezbędną do jej obsługi, w tym budowa zakładu górniczego wraz z wykonaniem otworów eksploatacyjnych oraz wykonaniem naziemnej infrastruktury technicznej.

2. Budowa bezzbiornikowego magazynu paliw gazowych na obszarze złoża soli kamiennej Damasławek wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi, w tym:

- 1) instalacji ługowniczej;
- 2) rurociągów i instalacji zrzutu solanki;
- 3) komór magazynowych;
- 4) naziemnej infrastruktury technicznej;
- 5) rurociągów, w tym gazociągów łączących obiekty tego magazynu.

3. Budowa rurociągów wody technologicznej, rurociągów solanki i innych rurociągów lub gazociągów na potrzeby działania otworowej kopalni soli kamiennej lub bezzbiornikowego magazynu paliw gazowych na obszarze złoża soli kamiennej Damasławek.

4. Budowa rurociągów wody technologicznej oraz rurociągów solanki na potrzeby działania kopalni lub magazynu ropy naftowej i paliw w Górze, w szczególności rurociągu wody technologicznej Bydgoszcz – Damasławek oraz rurociągów solanki Damasławek – Góra, wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi.

5. Budowa rurociągów wody technologicznej, rurociągów solanki i innych rurociągów lub gazociągów w celu zmiany trasy istniejących rurociągów wody technologicznej, rurociągów solanki i innych rurociągów lub gazociągów, na potrzeby działania otworowej kopalni soli kamiennej lub bezzbiornikowego magazynu paliw gazowych na obszarze złoża soli kamiennej Damasławek, o których mowa w ust. 3, lub na potrzeby działania kopalni lub magazynu ropy naftowej i paliw w Górze, o których mowa w ust. 4.